

[Finansministeren.]

hånden som det bliver muligt. Af disse grunde vil der sikkert med det samme vise sig en vis tendens til, at man holder igen på store indkøb i udlandet.

Hvad angår de beskæftigelsesmæssige virkninger, der ikke helt vil kunne undgås, vil det store indslag af direkte afgifter sikkert bevirke, at de også kommer gradvis, og dette er en stor fordel, da det så er lettere for de pågældende at få beskæftigelse andetsteds. Der er jo i den siddende arbejdsmarkedskommission arbejdet med spørgsmålet om arbejdskraftens bevægelighed, og både arbejdernes og arbejdsgivernes organisationer har i forståelse med kommissionen nedsat udvalg, der skal virke for den størst mulige bevægelighed. Regeringen følger dette værdifulde arbejde med stor interesse og vil yde det virksomme støtte, hvor den kan. Det er jo meget vigtigt — både for arbejderne og for samfundet —, at den størst mulige produktive beskæftigelse kan opretholdes.

Må jeg endelig understrege, hvad statsministeren allerede har sagt: disse forslag er ikke noget ultimatum. Vi er indstillet på at forhandle om indgrebenes nærmere formulering og karakter, men hvad angår selve indgrebenes samlede omfang, er det ministeriets overbevisning, at det ikke vil være forsvarligt at reducere det. Befolkningen har krav på, at rigsdagen nu tilrettelægger en politik, der virkelig retter kursen op, efterhånden som den slår igennem. Vi trænger til at få tillid til vor økonomiske styrke.

Når man lytter til de mange tilkendegivelser, der strømmer ind hver dag, får man et stærkt indtryk af, at der i befolkningen er en vilje til at bringe ofre, vel at mærke, når folk føler, at disse ofre er led i en politik, der har et perspektiv, fordi den går ud på at underbygge den balance, som et samfund lige så lidt kan undvære, som den enkelte familie kan. Vore vanskeligheder er for tiden store, men de produktive kræfter her i landet er usvækkede, og når de kan få lov at udfolde sig, er der ingen tvivl om, at de i løbet af få år igen kan betinge en højere levestandard, hvis da ikke begivenhederne ude i verden slår alle beregninger omkuld. Også derfor har vi foreslået en del af den nødvendige udskrivning som en bunden opsparing. Det skal sige til befolkningen, at vel kommer der nu en vanskelig tid, hvor vi må bære større byrder, men det er noget, vi skal igennem, og hvis vi kommer rigtigt igennem, er der udsigt til en bedring længere fremme.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Dernæst har den højtærede forsvarsminister ordet for at fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg skal have den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om nedsættelse af en kommission til behandling af spørgsmål vedrørende nyordningen af forsvaret*. Dette lovforslag har jeg taget i arv fra min forgænger. Personlig har jeg i det såkaldte 5 mands udvalg indenfor den siddende forsvarskommission på et tidligere stadium givet min tilslutning til dette forslag.

Årsagen til, at der nu stilles forslag om nedsættelse af en kommission på et andet grundlag end fastsat i loven af 1946, er at søge i den faktiske udvikling, som er sket i tiden siden den første forsvarskommissions nedsættelse.

Foruden de politiske repræsentanter i kommissionen blev der dengang tilforordnet særlige militære sagkyndige for de tre værn, hæren, søværnet og luftvåbnet. I de forløbne år har man imidlertid anvendt en anden og smidigere arbejdsmetode, nemlig et samarbejde mellem de militære repræsentanter, man i den givne situation havde særlig brug for i det praktiske arbejde, og kommissionen, i særlig grad dennes 5 mands udvalg. Hertil kommer nu yderligere den omstændighed, at den gennemførte nyordning af forsvarets øverste ledelse, hvorved vi har fået en forsvarschef, en forsvarsstyrelse og en fælles forsvarsstab, har kuldastet det system, der var nedfældet i den gamle lov af 1946 med hensyn til den militære repræsentation i form af særlige tilforordnede sagkyndige i kommissionen. Det ville jo eksempelvis være helt urimeligt ikke at drage de nye og nyindrettede øverste led i den gennemførte enhedsordning direkte ind i kommissionens overvejelser og undersøgelser. Derfor hedder det også i lovforslagets § 3, at kommissionen ved henvendelse til forsvarets øverste myndigheder kan indhente de fornødne udtalelser, redegørelser m. v. samt tilkalde andre udenforstående til meddelelse af oplysninger.

Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at den adgang, som de forhandlingsberettigede organisationer indenfor forsvarsministeriet har og bør have til at udtale sig om alle de emner, der har særlig interesse